

FARNÍ ČASOPIS

Solnice, Skuhrov, Kvasiny, Uhřínov

BŘEZEN 2007

č. 3

CO SE UDÁLO V MINULÉM MĚSÍCI

Únor udělal nám radost krásným, skoro jarním počasím. Byl také, jak to má ve zvyku, krátký. Proto jsme toho moc nestihli.

11.2. jsme se setkali v kuželně a strávili tam veselé dvě hodiny. Vítězové byli odměněni malými dárky od pana Pišla. Při té příležitosti

oslavili jsme také narozeniny pana faráře ☺

Setkání dětí se nám vydařilo i když nás nebylo moc: 14 dětí a 4 rodiče. Také tam se rozdávaly dárky vítězům, tenkrát v soutěži o nejkrásnější obrázek.

Na setkání ministrantů se sjelo 8 dětí a připravují se na velikonoční svátky: učí se zacházet s kadidelnicí, svíčkami v průvodu apod. Náš malý dětský sbor se připravuje na vikariátní setkání mládeže.

CO PLÁNUJEME V BŘEZNU

MŠE SV. V DPS	13., 27.	15.30 hod
ADORACE	1., 15.,	19.00 kaple
BIBLICKÁ HODINA	8., 22.	19.00 fara
SETKÁNÍ MINISTRANTŮ	9., 23.	18.30
SETKÁNÍ DĚTÍ	18.	15.00-17.00 hod
SETKÁNÍ MLÁDEŽE	9.	16.00 hod.
SETKÁNÍ MP	13.	19.00 hod
SETKÁNÍ DĚTSKÉHO SBORU	23.	16.00 hod

CO PLÁNUJEME V DUBNU

MŠE SV. V DPS	10., 24.	15.30 hod
ADORACE	13., 26.,	19.00 kaple
BIBLICKÁ HODINA	19.,	19.00 fara
SETKÁNÍ MINISTRANTŮ	13., 27.	18.30
SETKÁNÍ DĚTI	15.	15.00-17.00 hod
SETKÁNÍ MLÁDEŽE	13.	16.00 hod.
SETKÁNÍ MP	10.	19.00 hod
SETKÁNÍ DĚTSKÉHO SBORU	27.	16.00 hod
VIKARIÁTNÍ SETK. MLÁDEŽE	20.	18.00

DOBA POSTNÍ

Liturgie postní doby nás vede k vnitřní duchovní obnově a vybízí nás k větší soustředěnosti, sebeovládání, kajícnosti a smírnému odčiňování hříchů. Také ti, kdo v této době přijímají svátost manželství, mají být upozorněni, aby při svatbě pamatovali na vážný ráz této liturgické doby. **Povaze a tradici našeho národa odpovídá vyjadřovat hudbou nejen radost, ale i toužebné očekávání, ducha kajícnosti i zármutek. Proto biskupové a ostatní ordináři českých a moravských diecézí rozhodli dne 1. října 1969, aby používání hudebních nástrojů v době adventní a postní a při bohoslužbách za zemřelé nemuselo být u nás omezeno jen na pouhý doprovod zpěvů. Nutno ovšem hrát tak, aby to odpovídalo vážnosti liturgické doby. Od Zeleného čtvrtku po skončení "Gloria" večerní mše na památku Večeře Páně až do začátku "Gloria" velikonoční vigilie je přípustné i nadále pouze doprovázet zpěv; je ovšem vhodnější v té době hudební doprovod nepoužívat. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno římskou Kongregací pro bohoslužbu dne 29. 12. 1969 (Prot. n. 1869/69).**

V době postní je zakázáno zdobit oltář květinami, kromě 4. neděle postní, slavností a svátků. Od Popeleční středy až do Bílé soboty včetně se vynechává v liturgických textech každé "Aleluja".

PATERO CÍRKEVNÍCH PŘIKÁZÁNÍ

1. O nedělích a zasvěcených svátcích se účastnit mše svaté a zachovat pracovní klid.
2. Vyzpovídat se ze svých hříchů aspoň jednou za rok.
3. Přijmout Svátost oltářní aspoň ve velikonoční době.
4. Zdržovat se od požívání masa a zachovávat půst újmy ve stanovené dny.
5. Přispívat církvi na její potřeby.

ZASVĚCENÉ SVATKY

Všechny neděle, slavnost Narození Páně a slavnost Matky Boží, Panny Marie.

Církev doporučuje stejně slavit:

Zjevení Páně, Nanebevstoupení Páně, Těla a Krve Páně, Neposkvrněného početí Panny Marie, Nanebevzetí Panny Marie, sv. Josefa, sv. Petra a Pavla, sv. Cyrila a Metoděje, sv. Václava a Všech svatých.

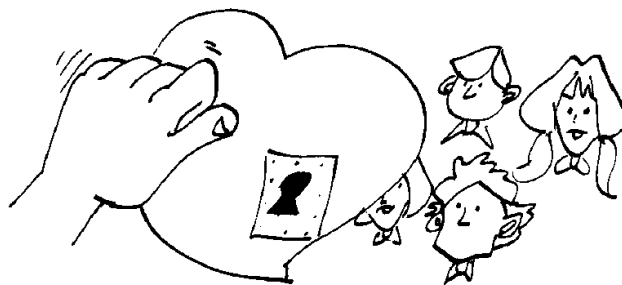
POSTY

Popeleční středa a Velký pátek jsou dny přísného postu:

ZDRŽENLIVOSTI OD MASA I ÚJMY V JÍDLE

(zdrženlivost od masa zavazuje od 14 let, újma v jídle od 18 do 60 let).

Každý pátek, pokud na něj nepřípadne slavnost, je dnem pokání. Forma pokání je půst od masa nebo jiný kající skutek nebo modlitba. Celá postní doba je časem kající praxe církve.

Před každým přijímáním Svátosti oltární je eucharistický půst aspoň 1 hodinu.

(Rozhodnutí ČBK ze dne 4. 7. 2000),

MYŠLENKY K ZAMYŠLENÍ

Přesvědčujeme sami sebe, že život bude lepší, až se jednou provdáme a nebo oženíme, budeme mít děti atd. Pak jsme otrávení, že naše děti nejsou dost velké a že vše bude lepší, až budou starší. Pak jsem otrávení, že už jsou v pubertě a musíme s nimi vycházet. Určitě budeme šťastnější, až z ní vyrostou. Říkáme sami sobě, že náš život bude lepší až náš choť (on nebo ona) s námi bude lépe vycházet, když si koupíme hezčí auto, když si zajedeme na dovolenou, když už konečně půjdeme do důchodu. Pravda je taková, že není nikdy lepší čas kdy být šťastný než právě teď.

Když ne teď, tak kdy?

Váš život bude vždy plný výzev. Je lepší si to připustit a rozhodnout se být šťastná/ý navzdory tomu všemu. Po dlouhou dobu se zdá, že život právě teď začne. Opravdový život.

Ale nějak jsou stále na cestě nějaké překážky, musíme podstoupit nějakou zkoušku, nějaká práce se musí dokončit, něčemu musíme věnovat čas, musí se zaplatit ten účet. A pak už ten život začne.

Najednou jsem si uvědomil/a, že právě tyto překážky jsou život. Tento úhel pohledu mi pomohl poznat, že není žádná cesta ke štěstí.

Štěstí JE cesta. Tak tedy, prožijte tu chvíli.

Přestaňte čekat - až skončí škola, až se vrátíte do školy, až zhubnete o pět kilo, až přiberete pět kilo, až začne práce, až se vdáte/oženíte, až bude páteční večer, až bude nedělní ráno, až budete mít nové auto, až bude půjčka zaplacená, až bude jaro, až bude léto, až bude podzim, až bude zima, až bude prvního nebo patnáctého v měsíci, až zahrají vaši písničku v rádiu, až umřete, až se znovuzrodíte... než se rozhodnete být šťastní. Štěstí je cesta a ne cíl cesty.

Není lepší chvíle kdy být šťastný než ...TEĎ!

Žijte a prožijte tuto chvíli.

Teď přemýšlejte a pokuste se odpovědět na tyto otázky:

- 1 – Vyjmenujte 5 nejbohatších lidí na světě.
- 2 – Vyjmenujte posledních 5 vítězek Miss Universe.
- 3 – Vyjmenujte posledních 10 držitelů Nobelovy ceny.
- 4 – Vyjmenujte posledních 10 nejlepších herců, kteří dostali Oscara. Nejde to? Trošku obtížné, že?

Netrapte se pro to, nikdo si na to nepamatuje.

Potlesk pomine!

Trofeje se změny v prach!

Vítězové jsou brzy zapomenuti. A teď zodpovězte tyto otázky:

- 1 – Jména 3 učitelů, kteří se podíleli na vašem vzdělání.
- 2 – Jména 3 přátel, kteří vám pomohli, když jste to potřebovali.
- 3 – Vzpomeňte na pár lidí, kteří vás dobře naladí.
- 4 – Vyjmenujte 5 lidí, se kterými byste rádi strávili nějaký čas. Dá se to zvládnout? Je to lehčí, že?

Lidé, kteří znamenají něco ve vašem životě nejsou ti úplně “nejlepší”, nemají nejvíc peněz, nevyhráli největší ceny ...

To jsou ti, kteří o vás starají, ti kteří o vás pečují a jsou nablízku ať se děje cokoli. Přemýšlejte o tom chvíli.

Život je velmi krátký!

Na Olympijském stadionu v Seattlu stálo před nějakým časem, devět atletů, všichni mentálně a nebo fyzicky postižení na startu závodu na 100 m.

Zazněl výstřel a závod započal. Ne každý běžel, ale každý se chtěl podílet na závodu a vyhrát. Běželi po trojicích a jeden hoch zakopl a spadl, udělal několik kotrmelců a rozplakal se. Těch osm dalších ho slyšelo plakat. Zpomalili a otočili se dozadu.

Pak zastavili a vrátili se ... Všichni ...Jedno děvče s Downovým syndromem si sedlo vedle něj, objalo ho a zeptalo se “Teď už se cítíš lépe?”

A pak šli, všech devět, držíc se za ramena až do cíle.Všichni diváci povstali a tleskali.A potlesk trval hodně dlouho ...Lidé, kteří toho byli svědky o tom stále mluví.

Proč?Protože někde hluboko v nás všichni víme, že nejdůležitější věc v životě není abychom sami vyhráli.Nejdůležitější věc v tomto životě je pomoci druhým vyhrát. Dokonce i když to znamená zpomalení a změnu v našem vlastním závodě.Svíčka nic neztratí, jestliže je použita k zapálení další.

DOPIS SESTRY SEBASTIANY

23 .února 2007

Zdravím a posílám několik zpráv. V prosinci jsem se navrátila z haitské misie. Byl to pro mě požehnaný čas, ale i velice náročný. Cítím, že potřebuji přestávku. Rozhodla jsem se zůstat nějakou dobu v USA. Mám tady možnost zdokonalení zdravotnických schopností. Dá-li Bůh, vrátím se na Haiti za nějakou dobu. Jsem stále v kontaktu s lidmi na Haiti, stále je finančně podporuji. Byla bych i nadále vděčná za každou korunu, kterou můžete přispět na školní nebo zdravotnické potřeby mých haitských bratří a sester.

Moji drazí, děkuji za vaši modlitební podporu a moc o modlitby i nadále prosím. Já taky stále na Rychnov a okolí s láskou vzpomínám a nosím vás v srdci. Svěřuji vás denně v modlitbách Bohu.

Vaše vděčná sestra Sebastiana

POMOC PRO MISIE

Výzva s. Sebastiany, kterou mnozí pamatujete, nás vyburcovala k činu. V neděli 18.3. budou k zakoupení za dobrovolný příspěvek koláčky. Obnos, který touto cestou získáme pošleme s.

Sebastianie. Můžete se zapojit jak v pečení koláčků, tak v podpoření misii finančním příspěvkem. Děkujeme.

MYŠLENKY Z KNÍŽEK

Navykli jsme si představovat Krista Pána podle laciných pouťových obrázků; jemně kolorovaná tvář, víc žena než muž, měkké ruce, zlatem lemované roucho a k tomu vybrané nasládlé řeči.

Evangelium nám to však maluje jinak. Je to muž, tesař s tvrdýma rukama, s tváří poznačenou stopami dlouholeté práce, s nohama zaprášenýma i rozpukanýma a s řečmi někdy věru i dost drsnými.

Hovořil o lásce, o milosrdenství, o odpuštění, ale slyšeli Ho i vytýkat a hrozit farizejům; nazval je hady, slepci a hlupáky a se svými učedníky mluvil o břichu a o tom, co z něho vychází. Kdybychom si to přeložili do libozvučné mateřštiny, velmi bychom se podivili. Kristus nebyl nasládlá slečinka se sladkobolnými řečmi. Jen to ne!

Slovo na dobrou noc Ludvík Černocho

VESELÉ PERLIČKY

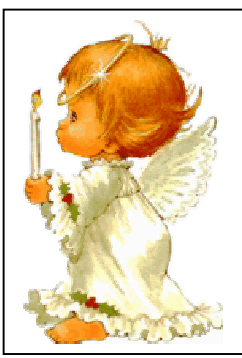

- Početná rodina se chystá k nedělnímu obědu. Pomodlí se, ale malé Lence to nestačí. Hostem v jejich rodině býval často starší pan farář, který nedávno zemřel. Lenka říká: „Ale pan farář vždycky ještě ukřížoval polívku“!
- Katechetka probírala s dětmi Boží vlastnosti. Jeden chlapec se hlásí o překot, ale nemůže si vzpomenout na slovo „věčný“, které je pro něho cizí. Proto vyhrkne: Bůh je „trvanlivý“!

Připravujeme:

Návrh na pěší poť do Černíkovice - VÍCE V PŘÍŠTÍM ČÍSLE NAŠEHO Časopisu.

Poznámky a připomínky posílejte na adresu bkryczka@volny.cz

ANDĚLÍČEK NEJEN PRO DĚTI

Březen 07

č.3

Povídka

Zakutálené jablíčko

🍏 "Brrr, to je zima! A ta tma, že si nevidím ani na stopku! Co je to za nápad odnést nás z vysluněné zahrady sem do chladné komůrky? Je to snad za trest? Kamarádi, co s námi bude?" ptá se jablíčko, ležící úplně na kraji poličky. "Ty to nevíš? Přece musíme dokončit svou pozemskou pouť. Staneme se zdrojem vitamínu pro lidi. Tak to určil Bůh." "Cože, v břichu nějakého člověka? No to snad ne, takový konec? S tím nemohu souhlasit. Musím se někam schovat." Jablíčko soustředilo všechny síly a šup, už bylo na podlaze a rovnou do kouta mezi všelijaké harampádí. "Tady mě nenajdou. Kamarádi, pojdte se taky schovat!" "Ne, ne. Tak už to chodí, každý má svůj úkol a svůj čas." Jablíčko ale nechce slyšet. "To přece není možné, vždyť všechno tak krásně začalo. Vzpomínáte, kamarádi? - Na jaře, když jsme se zrodili ve květech, o kterých říkají lidé, že jsou jedny z nejkrásnějších. A pak, když nás včelky obletovaly. To bylo veselo a radosti. Sluníčko se do nás opíralo stále víc a my jsme brzo opustili květovou sukýnku. Přišlo léto, a s ním nádherné teploučko. To se mi moc líbilo. Včelky říkaly, že lidé se schovávají před sluníčkem do vody. Ti jsou ale divní, vždyť to tak pěkně hřeje na tvářičky." Ostatní jablíčka tady přidala pár vzpomínek, a ani si nevšimla, že už jich pár chybí.

Čas běžel, přehoupaly se vánoce, a najednou zůstalo jablíčko samo. Už si nemělo s kým vyprávět. Bylo smutné a uplakané. Stýskalo se mu po kamarádech. "Asi měli pravdu. Mělo jsem zůstat na poličce. Tady mě nenajdou a přijdu vniveč. Bože, odpusť mi mou vzdorovitost. Kdybych tak mohlo napravit svou chybu." Bylo před velikonoce a v celém domě se uklízelo. Došlo i na komůrku. Naše jablíčko bylo štěstím bez sebe, když ho člověk zdvihl ze země. "Jakou má teplou ruku," povídá si jablíčko, "je to příjemné nechat se vyleštit, abych zazářilo na velikonočním stole!" Jablíčko bylo opravdu velmi krásné. To jistě Bůh je odměnil za to, že přijalo svůj úkol.

🍏 Milé děti, přečtete pozorně povídku a nakreslete obrázek 😊 Ale pozor! nekreslete jablíčka ani komůrku. Prosím, nakreslete v čem vy úspěšně vzdorujete. Možná je to ranní vstávání, možná děláni úkolu,

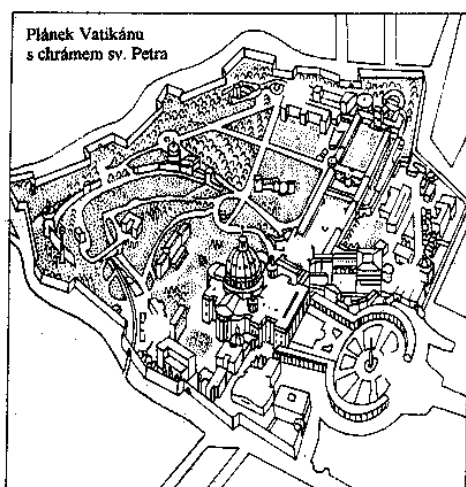
úklid svého pokoje.... A možná něco úplně jiného? Už tradičně obrázky můžete odevzdat mne a to kdykoliv, nebo příležitostně panu faráři. Vyhlášení výherců na dubnovém nedělním setkání 15.4.

s. Blanka

CO ŘEKL PÁN JEŽÍŠ PETROVI?

Na zdi kopule chrámu sv. Petra v Římě je latinský nápis, který vyjadřuje část toho, co slíbil Ježíš Kristus apoštolu Petrovi:

5 18 1 20 22 9 16 5 10 - 20 25 17 7 17 -
 17 8 17 5 16 20 25 17 13 16
 6 4 19 11 19 1 22 20 23 21 19 2 22 10 25 12 23

Podají se ti zjistit, jak tento nápis zní? Písmena se proměnila na čísla. Stejná čísla znamenají stejná písmena. K vyluštění musíš nejdřív zjistit tato slova:

jiným slovem dům	- 4 19 11 21 23 14
jeden z darů tří mudrců	- 6 13 17 5 24
malý pes	- 9 16 1 20 12 25
bratr sv. Metoděje	- 2 18 10 22 7
muž, který stavěl archu	- 8 15 3

NĚCO NA ZASMÁNÍ

- Adam měl 930 roků. – Jé, to se nachodil na rodičáky !
- Co podávali Pánu Ježíši na kříž, kdy měl žízeň? – Houby s voctem.
- Jaká doba je po Popeleční středě? – Křížová
- Co udělali vojáci s Ježíšovou suknicí? – Hlasovali o ní.
- Co udělal Petr s mečem? – Uřízl Jidášovi ucho.